

Bài của Chủ Tịch Thomas S. Monson

Được Hướng Dẫn Trở Về Nhà An Toàn

Chúng ta nhìn lên trời để có được ý thức đáng tin cậy về hướng đi, để chúng ta có thể vạch ra và đi theo một hướng đi khôn ngoan và đúng đắn.

Thưa các anh em, chúng ta đang nhóm họp với tư cách là một tổ chức hùng mạnh của chức tư tế, trong Trung Tâm Đại Hội ở đây lần ở các địa điểm trên khắp thế giới. Tôi rất vinh dự nhưng khiêm nhường bởi trách nhiệm của tôi để đưa ra một vài nhận xét cho các anh em. Tôi cầu nguyện Thánh Linh của Chúa sẽ ở với tôi khi tôi làm như vậy.

Cách đây 75 năm, vào ngày 14 tháng Hai năm 1939, ở thành phố Hamburg, nước Đức, là một ngày nghỉ lễ. Thiết giáp hạm *Bismarck* mới tinh được hạ thủy xuống Sông Elbe trong tiếng súng vang rền cùng với những bài diễn văn nhiệt thành, đám đông reo hò, và bản quốc ca vang dội. Chiếc tàu nổi mạnh nhất này là một hình ảnh ngoạn mục của một con tàu bọc sắt cùng với máy móc thiết bị. Công việc đóng con tàu này đòi hỏi hơn 57.000 bản thiết kế cho tháp pháo đôi với nòng 380 milimét do radar kiểm soát. Mạch điện của con tàu này có chiều dài 28.000 dặm (45.000 kilômét). Con tàu có 35 nghìn tấn tấm bọc thép cung cấp an toàn tối đa. Với hình dạng uy nghi, kích thước khổng lồ, hỏa lực đáng sợ, chiếc tàu hùng

mạnh đồ sộ này được coi là không thể chìm được.

Điểm hẹn của con tàu *Bismarck* với số phận đã đến hơn hai năm sau đó. Vào ngày 24 tháng Năm năm 1941, hai con tàu chiến mạnh nhất của Hải quân Anh, là tàu *Prince of Wales* và tàu *Hood*, đã lâm chiến với tàu *Bismarck* và tàu tuần dương của Đức là *Prinz Eugen*. Trong vòng năm phút, *Bismarck* đã bắn chìm tàu *Hood* và

toàn thể thủy thủ đoàn gồm có 1.400 người xuống đáy Đại Tây Dương, chỉ có ba người sống sót. Chiến hạm kia của Anh, là tàu *Prince of Wales*, đã bị thiệt hại nặng nề và chạy trốn.

Ba ngày sau đó, tàu *Bismarck* tham chiến một lần nữa, lần này là với tàu chiến và máy bay của Anh. Nước Anh tập trung sức mạnh vào tổng cộng năm chiếc tàu chiến, hai tàu sân bay, 11 tàu tuần dương, 21 tàu khu trục trong một nỗ lực để tìm kiếm và bắn chìm con tàu *Bismarck* hùng mạnh này.

Trong trận chiến này, nhiều hỏa tiễn chỉ gây ra thiệt hại nhỏ bên ngoài vỏ của tàu *Bismarck*. Rốt cuộc, nó không thể nào chìm sao? Rồi một quả ngư lôi may mắn bắn trúng làm kẹt bánh lái của tàu *Bismarck*. Nỗ lực sửa chữa không có kết quả. Với súng sẵn sàng nhắm đạn và thủy thủ đoàn sẵn sàng, tàu *Bismarck* chỉ có thể chạy chậm chậm thành vòng tròn lớn. Lực lượng không quân hùng mạnh của Đức ở quá xa. Tàu *Bismarck* không thể về đến bến cảng nhà an toàn được. Không quân cũng như bến cảng không thể cung cấp nơi trú ẩn cần thiết, vì tàu *Bismarck* đã mất khả năng lái theo hướng đi đã định. Không có bánh lái; không có sự giúp đỡ; không có bến cảng. Sự kết thúc đã gần kề. Súng của Anh bắn dữ dội trong khi thủy thủ đoàn của Đức phá tàu và đánh đắm con tàu từng được coi là không thể bị phá hủy được. Sóng lớn của Đại Tây Dương trước hết vỗ vào

mạn tàu rồi sau đó vồ nuốt niêm tự hào của hải quân Đức. Tàu *Bismarck* không còn nữa.¹

Giống như con tàu *Bismarck*, mỗi chúng ta là một phép lạ của kỹ thuật. Tuy nhiên, sự sáng tạo của chúng ta không bị giới hạn bởi khả năng của con người. Con người có thể sáng chế ra máy móc phức tạp nhất, nhưng không thể cung cấp cho máy móc sự sống hoặc khả năng lý luận và xét đoán. Đây là các ân tứ thiêng liêng chỉ được Thượng Đế ban cho mà thôi.

Thưa các anh em, cũng giống như cái bánh lái quan trọng của một con tàu, chúng ta đã được trang bị cho một cách để xác định hướng đi của mình. Ngọn hải đăng của Chúa vậy gọi tất cả mọi người khi chúng ta đi trên biển đời. Mục đích của chúng ta là lái tàu theo một hướng đi thẳng tiến tới mục tiêu mong muốn của mình—chính là thượng thiên giới của Thượng Đế. Một người không có mục đích thì cũng giống như con tàu không có

bánh lái, không bao giờ có thể về đến bến cảng nhà. Tín hiệu đến với chúng ta là hãy vạch ra hướng đi của mình, bố trí cánh buồm, xác định vị trí của bánh lái, và tiến hành.

Con người cũng giống như con tàu *Bismarck* hùng mạnh. Lực đẩy của động cơ và sức mạnh của cánh quạt đều là vô ích nếu không có ý thức về hướng đi, không sử dụng năng lực đó, không có sự hướng dẫn đó của sức mạnh của bánh lái, nếu không thấy được và không có kích thước tương đối nhỏ nhưng hoàn toàn cần thiết về mặt chức năng.

Đức Chúa Cha cung cấp mặt trời, mặt trăng và các vì sao—các dải ngân hà trên trời để hướng dẫn người đi biển trên các tuyến đường biển. Đối với chúng ta, khi chúng ta đi trên con đường đời, Ngài cung cấp cho một bản đồ rõ ràng và chỉ đường hướng tới đích mong muốn của chúng ta. Ngài cảnh báo: hãy coi chừng những khúc ngoặt, những nguy hiểm, những cái bẫy. Chúng ta không thể để cho bị lừa gạt bởi những người sẽ đưa chúng ta đi lạc lối, những người dụ dỗ xảo quyệt của tội lỗi vậy tay gọi khắp nơi. Thay vì thế, chúng ta dừng lại để cầu nguyện; chúng ta nghe tiếng nói nhỏ nhẹ, êm ái đó thì thầm với đáy tâm hồn của chúng ta về lời mời gọi dịu dàng của Đức Thầy: “Hãy đến, mà theo ta.”²

Tuy nhiên, có những người sẽ không nghe, những người sẽ không vâng lời, những người thích đi theo con đường do họ vạch ra. Họ thường đầu hàng cảm dỗ là những điều bao quanh tất cả chúng ta và có thể trông rất hấp dẫn.

Là những người mang chức tư tế, chúng ta đã được sinh ra trên thế gian trong thời điểm khó khăn. Chúng ta sống trong một thế giới phức tạp với nhiều chiều hướng xung đột ở khắp nơi. Những mưu đồ chính trị phá hoại sự ổn định của các quốc gia, các nhà độc tài tóm gọn quyền hành trong tay, và nhiều tầng lớp xã hội dường như bị áp bức vĩnh viễn, bị tước đoạt cơ hội, và bị bỏ mặc với cảm nghĩ thất bại. Chúng ta luôn nghe thấy những lời nguy hiểm của người đời, và tội lỗi bao quanh chúng ta.

Trách nhiệm của chúng ta là phải được xứng đáng với tất cả các phước lành vinh quang mà Cha Thiên Thượng đã dành cho chúng ta. Dù có đi bất cứ nơi nào, thì chức tư tế của chúng ta cũng đi với chúng ta. Chúng ta có đứng nơi thánh thiện không? Xin hãy dừng lại cân nhắc hậu quả trước khi các anh em đặt bản thân mình và chức tư tế của mình vào cảnh nguy hiểm bằng cách mạo hiểm đi vào những chỗ hay tham gia vào các sinh hoạt không xứng đáng với mình hoặc với chức tư tế đó.

Là những người đã được sắc phong chức tư tế của Thượng Đế, chúng ta đều có thể tạo ra một sự khác biệt. Khi chúng ta duy trì sự thanh khiết cá nhân và kính trọng chức tư tế của mình, thì chúng ta trở thành các tấm gương ngay chính cho những người khác để noi theo. Sứ Đồ Phao Lô khuyên nhủ: “Phải lấy lời nói, nét làm, sự yêu thương, đức tin và sự tinh sạch mà làm gương cho các tín đồ.”³ Ông cũng viết rằng các tín đồ của Đấng Ky Tô phải là “như muối trong thế gian.”⁴ Việc nêu gương ngay chính có thể giúp soi sáng cho một thế giới ngày càng tà ác.

Nhiều người trong các anh em còn nhớ Chủ Tịch N. Eldon Tanner. Ông đã phục vụ với tư cách là cố vấn cho bốn Vị Chủ Tịch của Giáo Hội. Ông đã nêu lên một tấm gương hoàn toàn ngay chính trong suốt quá trình làm việc trong ngành công nghiệp, trong khi phục vụ trong chính quyền Canada, và cũng như trong đời tư của ông. Ông đã cho chúng ta lời khuyên dạy đầy soi dẫn này: “Không có một điều gì mang lại niềm vui và thành công lớn lao hơn việc sống đúng theo những lời giảng dạy của phúc âm. Hãy làm gương; hãy có một ảnh hưởng tốt lành.”

Ông nói tiếp: “Mỗi người chúng ta đã được tiền sắc phong để làm một số công việc với tư cách là tôi tớ được chọn lựa [của Thượng Đế], là những người mà Ngài thấy xứng đáng để truyền giao chức tư tế và quyền năng để hành động trong danh Ngài. Hãy luôn luôn nhớ rằng những người khác trông cậy vào sự lãnh đạo của các anh em và các anh em đang tạo

ra ảnh hưởng tốt hoặc xấu đến cuộc sống của các cá nhân, mà ảnh hưởng nào thì cũng sẽ tác động nhiều đến thế hệ mai sau.”⁵

Chúng ta được củng cố bởi lẽ thật rằng lực lượng hùng mạnh nhất trên thế gian ngày nay là quyền năng của Thượng Đế khi quyền năng này được thực hiện qua con người. Để được an toàn trong cuộc sống, chúng ta cần có sự hướng dẫn của Đấng Thủy Thủ Vinh Cửu đó—chính là Đức Giê Hô Va vĩ đại. Chúng ta nhìn lên, chúng ta dang tay lên để nhận được sự giúp đỡ của thiên thượng.

Một tấm gương nổi tiếng của một trong những người đã không dang tay ra để xin giúp đỡ là tấm gương của Ca In, con trai của A Đam và Ê Va. Mạnh mẽ trong tiềm năng nhưng yếu đuối trong ý chí, Ca In đã cho phép tính tham lam, ganh tị, không vâng lời, và thậm chí giết người làm kẹt cái bánh lái cá nhân mà đáng lẽ đã hướng dẫn ông đến nơi an toàn và sự tôn cao. Ca In nhìn xuống tìm kiếm vật chất của thế gian hơn là nhìn lên để cầu xin giúp đỡ từ Chúa; Ca In đã sa ngã.

Vào một thời điểm khác, một người tôi tớ của Thượng Đế đã bị thử thách bởi một nhà vua tà ác. Vì được nguồn soi dẫn của thiên thượng giúp đỡ, Đa Ni Ên đã giải thích cho nhà vua chữ viết trên tường. Ông được ban thưởng—ngay cả một chiếc áo choàng của hoàng gia, một sợi dây chuyền vàng, quyền lực chính trị—Đa Ni Ên nói: “Vua hãy giữ lại của ban thưởng, và lễ vật vua hãy ban cho kẻ khác.”⁶ Nhiều của cải và quyền lực đã được ban thưởng cho Đa Ni Ên, các phần thưởng tiêu biểu cho những vật chất của thế gian chứ không phải những sự việc của Thượng Đế. Đa Ni Ên chống lại và vẫn trung thành.

Về sau, khi Đa Ni Ên thờ phượng Thượng Đế mặc dù có chiếu chỉ tuyên bố rằng việc thờ phượng Thượng Đế như vậy đã bị cấm chỉ, ông đã bị ném vào một hang sù tử. Câu chuyện trong Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng sáng hôm sau, “Đa Ni Ên được đem lên khỏi hang, và người ta không thấy một vết tích nào trên người, bởi người đã nhờ cậy Đức Chúa Trời.”⁷ Trong một lúc cần thiết quan trọng,

quyết tâm của Đa Ni Ên để vẫn luôn trung thành đã mang đến cho ông sự bảo vệ thiêng liêng và cung cấp một nơi trú ẩn an toàn. Sự bảo vệ và an toàn như vậy có thể thuộc vào chúng ta khi chúng ta cũng luôn luôn trung thành hướng tới ngôi nhà vĩnh cửu của mình.

Giống như cát trong chiếc đồng hồ cát, lịch sử đánh dấu thời gian đang trôi qua. Những diễn viên mới chiếm sân khấu của cuộc đời. Các vấn đề của thời kỳ chúng ta dường như đều khó khăn và gay go. Trong suốt lịch sử của thế gian, Sa Tan đã làm việc không ngừng để hủy diệt các tín đồ của Đấng Cứu Rỗi. Nếu nhượng bộ những cám dỗ của nó, thì chúng ta sẽ mất cái bánh lái mà có thể hướng dẫn chúng ta đến nơi an toàn—giống như con tàu *Bismarck* hùng mạnh. Thay vì thế, mặc dù có được những khám phá tài giỏi của loài người, nhưng chúng ta nhìn lên trời để có được ý thức đáng tin cậy về hướng đi, để chúng ta có thể vạch ra và đi theo một hướng đi khôn ngoan và đúng đắn. Cha Thiên Thượng sẽ không làm ngơ trước lời cầu xin chân thành của chúng ta. Khi chúng ta tìm kiếm sự giúp đỡ của thiên thượng, thì cái bánh lái của chúng ta sẽ không bị hỏng như cái bánh lái của con tàu *Bismarck*.

Khi chúng ta bắt đầu cuộc hành trình cá nhân của mình, cầu xin cho

chúng ta có thể đi tàu một cách an toàn trên biển đời. Cầu xin cho chúng ta có thể có lòng can đảm của Đa Ni Ên, để có thể luôn luôn chân thật và trung tín mặc dù có tội lỗi và cám dỗ bao quanh. Cầu xin cho chứng ngôn của chúng ta sâu sắc và vững mạnh như của Gia Cốp, em trai của Nê Phi, là người phải đối phó với một trong những người tìm mọi cách có thể được để hủy diệt đức tin của ông. Ông tuyên bố: “Tôi không thể nào bị lay chuyển được.”⁸

Thưa các anh em, với cái bánh lái của đức tin hướng dẫn lối đi, chúng ta cũng sẽ tìm thấy con đường của mình để trở về nhà an toàn—trở về nhà với Thượng Đế, để sống với Ngài vĩnh viễn. Cầu xin cho điều đó có thể được như vậy cho mỗi người chúng ta, tôi cầu nguyện trong thánh danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, Đấng Cứu Rỗi và Đấng Cứu Chuộc của chúng ta, A Men. ■

GHI CHÚ

1. Xin xem Ludovic Kennedy, *Pursuit: The Chase and Sinking of the Bismarck* (1974).
2. Lu Ca 18:22.
3. 1 Ti Mô Thê 4:12.
4. Phi Líp 2:15.
5. N. Eldon Tanner, “For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1975, 74.
6. Đa Ni Ên 5:17.
7. Đa Ni Ên 6:23.
8. Gia Cốp 7:5.